Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (judecător: Valeriu Pădurari)
Dosarul nr. 3a-25/25 (2-24079424-03-3a-11032025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

22 ianuarie 2026 mun. Bălți

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Elena Grumeza
Judecători: Svetlana Ghercavii, Natalia Costaș
Grefier Lilia Burlacu

examinând în ședință publică, apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor”,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Curtea Dacilor” către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea actului administrativ individual,
împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 decembrie 2024, -

c o n s t a t ă:

Pretentiile reclamantului:

La 28 iulie 2024 SRL „Curtea Dacilor” a înaintat în instanţa de judecată cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii invocă că, la data de 29.03.2024, de către Biroul Vamal Nord în persoana Inspectorului principal SCU - Carcea Oxana, a fost perfectat Procesul-Verbal nr. 25/02 din 29.03.2024 de reverificare a declaraţiilor vamale, în baza căruia, în opinia Biroului Vamal Nord, urmează a fi întocmită decizia de Regularizare prin care se vor recalcula obligaţiile vamale în sumă de 27 525,83 lei, iar suplimentar conform art. 129 al. (2) indice 2 Cod Vamal, art. 228 Cod Fiscal, vor fi recalculate majorarea de întârziere; în legătură cu faptul că SRL „Curtea Dacilor” ar fi beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferinţial (preferinţa 200) la importul în baza declaraţiei vamale nr. 2070I87760 din 01.09.2021, a mărfii din Germania Semiremorcă p/u transportul mărfurilor, STAS TYPE-*****,

a.f. 2013, şasiu *****. Marfa a beneficiat de tratament tarifar preferinţial (preferinţa 200) în temeiul certificatelor EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021.

Subliniază că, în cadrului controlului post-vămuire, Serviciul Vamal a interpelat Autoritatea Vamală din Germania pentru verificarea corectitudinea eliberării certificatelor EUR. 1 emise de exportatorul MATEUZ GTI MIET-FAHZEUG-CENTER. După cum indică Biroul Vamal Nord în Procesul-Verbal de reverificare a declaraţiilor vamale 25/02 din 29.03.2024 că, Autoritatea Vamală din Germania a remis răspunsurile nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021 şi nr. Z 4215 B-11/22-B 1401 din 20.06.2023, în care a comunicat faptul că, certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 menţionat supra este autentic însă mărfurile indicate in acesta nu sunt originare.

Reclamantul nefiind de acord cu concluziile inspectorului Biroului Vamal Nord, SRL „Curtea Dacilor” a expediat pe dezacordul nr. 1-24 din 08.04.2024 în privinţa acestora. Prin răspunsul nr. 28/25-2784 din 19.04.2024, Biroul Vamal Nord a respins argumentele SRL „Curtea Dacilor”, anexând totodată copia răspunsului Autorităţii Vamale din Germania nr. Z 4215 B-11/22-B 1401 din 20.06.2023, fără însă a fi anexat şi răspunsul nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021 la care se face trimitere şi în procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale 25/02 din 29.03.2024 şi în Răspunsul BVN nr. 28/25-2784 din 19.04.2024.

Comunică că, prin decizia de regularizare nr. 75 din 25.04.2024, recepţionată de SRL „Curtea Dacilor” la 02.05.2024, a fost obligată spre plata obligaţiei vamale calculate spre încasare în sumă totală de 39 584,29 lei, dintre care: 22 938,19 lei: taxe 8% (020); 4 587,64 lei - TVA 20% (030); 12 058,46 lei - penalităţi pentru sumele menţionate, pentru perioada de la importul bunurilor până la emiterea deciziei de regularizare (01.09.2021 - 25.04.2024).

Invocă că, așa cum decizia de regularizare este un titlu executoriu, pentru a evita blocarea activităţii SRL „Curtea Dacilor”, urmează să efectueze achitarea benevolă integrală a sumelor menţionate în termen de maxim 10 zile calendaristice de la data recepţionării deciziei (02.05.2024).

Totodată, cu decizia de regularizare nr. 75 din 25.04.2024 nu este de acord, solicită anularea acesteia integrală și rambursarea sumelor care vor fi achitate; iar în sprijinul poziţiei sale comunică că nu a luat cunoştinţă cu dosarul administrativ, a solicitat prin cererea prealabilă acces la dosar pentru a putea lua cunoştinţă cu actele care au stat la baza deciziei Biroului Vamal Nord. Această solicitare a fost lăsată fără soluţionare, Serviciul Vamal respingând cererea prealabilă în fond, menţionând doar că de fapt răspunsul Autorităţii Vamale din Germania nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021, la care se face referire în Procesul-verbal de

reverificare a declaraţiilor vamale nr. 25/02 din 29.03.2024, la întocmirea procesului-verbal a fost comisă o eroare. De fapt, răspunsul menţionat este datat cu 04.07.2023 Serviciul Vamal anexând la scrisoarea din 10.06.2024 răspunsul respectiv.

Referitor la fond reclamantul a menţionat că, conform răspunsurilor Autorităţii Vamale a Germaniei se stipulează că certificatele de origine EUR 1., sunt autentice, însă exportatorii nu au demonstrat originea preferenţială a mărfurilor.

Relatează că, la momentul importului mărfii, declarantul a acţionat doar cu bună-credinţă, fiind convins că Certificatele EUR 1, în baza cărora SRL „Curtea Dacilor" a beneficiat de regim tarifar preferenţial la devamare, sunt autentice, iar Marfa este una de provenienţă Uniunea Europeană. Astfel, certificatele conţineau menţiunea de rigoare cu privire la origine şi au fost verificate la momentul exportului de către Autoritatea Vamală Germană - unde prin semnătura şi ştampila acesteia s-a confirmat că Declaraţia este una conformă. De altfel, originea UE a mărfii a fost una din condiţiile procurării acesteia de către declarant de la exportator.

Totodată, reclamantul invocă o neclaritate referitoare la răspunsul nr. Z 4215 B-11/22-B 1401 din 20.06.2023 anume din ce motiv Autoritatea Vamală din Germania a ajuns la astfel de concluzie, ori în Certificatul EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021 autoritatea vamală a indicat anterior că totul este conform, iar ulterior ajunge la o concluzie opusă. Consideră că lipsa informaţiei complete şi a accesului la aceasta, încalcă direct dreptul la apărare a declarantului, drept care este asigurat inclusiv de Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Mai invocă că, acceptarea fără echivoc şi fără motivare a poziţiei Autorităţii vamale, în lipsa informaţiei şi actelor, care să demonstreze cauza din care Autoritatea vamală din Germania a concluzionat că marfa importată nu este de origine europeană, este, în viziunea sa arbitrară şi care încalcă principiul siguranţei raporturilor juridice, ori aceste circumstanţe sunt importante atât pentru a aduce contra-argumente, dar şi pentru a exclude orice greşeală sau divergenţă în acte.

Consideră, că, în condiţiile în care mediul de afaceri din Republica Moldova, inclusiv întreprinderea reclamantă, a fost puternic afectat de perioada de pandemie din 2020-2022, iar actualmente este afectat de războiul din Ucraina şi de situaţia în sectorul agricol, în special dat fiind faptul că declarantul SRL „Curtea Dacilor" a acţionat exclusiv cu bună-credinţă la importul mărfii, este necesar de analizat detailat şi multiaspectual toate circumstanţele situaţiei create şi în special de aflat motivul pentru care Autoritatea Vamală din Germania, a ajuns la concluzia că

marfa nu ar fi originară din UE. Ori, în procesul respectiv, s-ar putea determina că totuşi concluziile acestea nu ar fi corecte sau nu ar fi atât de echivoce, încât să servească la plata suplimentară de către declarant a taxelor şi altor plăţi vamale.

Totodată, în ceea ce ţine de calcularea majorărilor de întârziere (penalităţilor), menţionează că, marfa a fost importată la 01.09.2021, pe culoarul galben de vămuire, care permite acordarea liberului de vamă după efectuarea controlului documentar, iar actualmente au trecut aproape 3 ani de la import.

Consideră că, dat fiind întârzierea cu care s-a acţionat pentru reverificarea declaraţiilor vamale a declarantului, dar şi buna-credinţă a declarantului, care nu ştia şi nu avea de unde cunoaşte despre faptul că Marfa importată în septembrie 2021 nu ar fi putut beneficia de tratament tarifar preferenţial 200, nu este corectă aplicarea faţă de declarantul SRL „Curtea Dacilor" a penalităţilor pentru perioada de când sumele obligaţiilor vamale respective urmau să fie achitate şi pînă la data stingerii acestora, ori, în opinia reclamantului, în cazul respectiv organul vamal putea iniţia controlul ulterior încă în anul 2021. Prin urmare consideră că organul vamal, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit de Codul vamal, nu a acţionat cu bună-credinţă şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul în limita împuternicirilor şi în baza procedurii stabilite.

În condiţiile respective, în circumstanţele în care Biroul Vamal Nord în calitate de autoritate vamală a părţii contractante importatoare a acţionat în temeiul art. 32 alin. (1) Apendicelui I la Convenţia PEM din 09.12.2009 (în vigoare în RM din 01.09.2015) şi art. 32 alin. (1) al Protocolului II al Acordului de Asociere dintre UE-RM din 27.06.2014; şi anume a initiat procesul de verificarea ulterioară a dovezilor de origine doar în condiţiile în care avea îndoieli justificate cu privire la autenticitatea certificatelor EUR. 1 sau la caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiţii ale prezentei convenții; apare întrebarea din ce cauză, Biroul Vamal Nord a trimis scrisoarea pentru verificare către autorităţile vamale ale Germaniei abia la 28.04.2022. Cu alte cuvinte, în caz dacă autorităţile vamale ale RM aveau dubii justificative cu privire la originea mărfii, din ce cauză s-a tergiversat adresarea către autorităţile vamale ale Germaniei, ori în condiţiile respective, rezultă faptul că nici inițial nu au existat careva îndoieli justificate în sensul art. 32 alin. (1) Apendicelui I la Convenţia PEM din 09.12.2009, pentru efecutarea acestui control ulterior al provenienţei mărfii importate de declarant. Tergiversarea acestui proces, a însemnat pentru declarantul SRL „Curtea Dacilor", inclusiv mărirea cuantumului penalităţii calculate, care putea fi substanţial mai mică.

Concluzionează reclamantul că, o simplă constatare, chiar şi a unei autorităţi

publice - vama Germană, fără a motiva/proba constatările respective faţă de persoana care a fost afectată de constatările respective - adică Reclamantul; nu pot servi drept temei suficient aplicării faţă de reclamant a sancţiunilor pecuniare de achitare a sumelor suplimentare la import (inclusiv dobânzii de întârziere). Astfel, imposibilitatea obţinerii unei concluzii motivate şi a probelor aferente, pune reclamantul într-o situaţie discriminatorie şi care încalcă direct, în viziunea noastră, dreptul reclamantului la un proces echitabil şi la principiul „egalităţii armelor" garantate de art. 6 Conveţiei Europene a Drepturilor Omului. Astfel, reclamantul este pus în faţa unor concluzii a autorităţilor publice, a căror motivare/probare nu o poate obţine, în vederea aducerii contraargumentelor şi contraprobelor.

Mai mult, această confuzie (eroare) cu data specificată de Serviciul Vamal în ceea ce ţine de răspunsul Autorităţii Vamale din Germania din 04.07.2023, dar şi faptul că solicitarea de acces la dosarul administrativ a fost lăsată fără soluţionare, a împiedicat reclamantul să poată efectiv colecta probele în apărarea sa.

Având în vedere cele expuse mai sus, în temeiul articolelor 206, 224 Cod administrativ, solicită admiterea prezentei cereri; anularea deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 decembrie 2024 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Curtea Dacilor" către Biroul Vamal Nord al Serviciul Vamal RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și anume, a deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciul Vamal RM.

Solicitarea apelantului:

La 09 ianuarie 2025 SRL „Curtea Dacilor" a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 decembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

Termenul de declarare a apelului:

Articolul 231 alin. (1) Cod administrativ prevede că hotărîrile judecătoriilor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa

de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Instanţa reţine că dispozitivul hotărârii a fost pronunţat la 11 decembrie 2024, iar apelul a fost declarat la 09 ianuarie 2025 prin urmare, apelul este declarat în termenul legal stipulat la art. 232 Cod administrativ.

Conform art. 232 alin. (2) Cod administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.

La caz, apelantul a înregistrat cererea de apel motivat la data de 28 martie 2025, prin urmare s-a încadrat în termen, având în vedere că hotărârea motivată a recepționat-o la 10 martie 2025.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului s-a invocat că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă potrivit argumentelor invocate în ea.

Apelantul susține că, din răspunsul autorităţilor vamale din Germania nu este clar dacă exportatorul nu a depus documentele corespunzătoare până la procedura de emitere a certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR.1, sau după ce s-a solicitat reverificarea din partea organului vamal din Republica Moldova. Mai mult, nici autorităţile vamale naţionale şi nici autorităţile vamale din Germania nu au solicitat reclamantului SRL „Curtea Dacilor” prezentarea a careva acte de confirmare a originii mărfurilor.

Dosarul administrativ denotă că, companiei exportatoare SRL „Curtea Dacilor” nu i-a fost solicitată prezentarea anumitor acte sau confirmarea anumitor fapte nici de către autoritatea vamală a Republicii Moldova, dar nici de către autoritatea vamală a Germaniei. Primul contact al Biroului Vamal Nord cu SRL „Curtea Dacilor” la acest subiect a fost comunicarea procesului-verbal de reverificare a declaraţiei vamale din 29.03.2024, primită la 08.04.2024. Deci, SRL „Curtea Dacilor” nici nu i-a fost oferită posibilitatea de a confirma originea mărfii pe parcursul verificărilor realizate de autoritatea vamală exportatoare şi emitentă (Germania).

La caz, Serviciul Vamal a iniţiat în luna aprilie 2022 o procedură administrativă de verificare a certificatului de origine de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021, dovadă fiind scrisoarea nr. 5094 din 01.08.2023 din partea Direcţiei valoarea în vamă, clasificarea şi originea mărfurilor a Serviciului Vamal, către Direcţia control ulterior a Serviciului Vamal, în care se

specifică: Serviciul vamal, în baza scrisorii Direcţiei control ulterior nr. 2693 din 20.04.2022 a solicitat în conformitate cu prevederile art. 31 şi 32 din Apendicele I la Convenţia regională cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro-mediteraneene, efectuarea controlului corectitudinii eliberării de către autoritatea vamală a Germaniei a certificatului de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021.

Apelantul menționează asupra faptului că însăşi scrisoarea Direcţiei control ulterior nr. 2693 din 20.04.2022 care a iniţiat acest control administrativ lipseşte la dosarul administrativ prezentat, ceea ce consideră că încalcă dreptul la un proces echitabil al Apelantului, ori după cum rezultă din context, anume în scrisoarea respectivă Direcţia control ulterior, urma să motiveze solicitarea de reverificare a Certificatului EUR. 1 prin existenţa a careva îndoieli justificate cu privire la autenticitatea acestui certificat, la caracterul originar al mărfii importate de apelant sau la respectarea celorlalte condiţii ale Convenţiei PEM aşa cum prevede art. 32 al Convenţiei.

Astfel, din prevederile menţionate rezultă că, autoritatea publică este obligată să informeze participanţii despre iniţierea procedurii administrative în termen rezonabil şi să atragă în procedură toate persoanele ale căror drepturi pot fi afectate.

Însă, la caz, autoritatea vamală nu a informat SRL „Curtea Dacilor” despre iniţierea procedurii administrative, nici în cadrul procedurii de iniţiere a controlului faţă de autorităţile vamale din ţara de export (în luna aprilie 2022) şi nici când autoritatea naţională a primit răspunsul de la autoritatea vamală din Germania (în luna iulie 2023); pe când la art. 1 pct.53 Cod vamal din 20.07.2000 (în vigoare până la 01.01.2024) se regăseşte noţiunea de citatie de audit post vămuire/reverificare - înscris prin care persoana este invitată la organul vamal ca să depună documente, mărturii, să prezinte alte informaţii relevante pentru efectuarea controlului ulterior sau să ia act de rezultatele controlului ulterior. Abia la finalizarea controlului, Biroul Vamal Nord a expediat în adresa SRL „Curtea Dacilor” la data de 02.04.2024 procesul - verbal de reverificare nr. 25/02 din 29.03.2024 a declaraţiei vamale de import nr. 2070I87760 din 01.09.2021, care a fost recepţionat la 08.04.2024.

Astfel, despre existenţa unei careva probleme sesizate de organul vamal naţional, privind acest import efectuat de SRL „Curtea Dacilor” la 01.09.2021, persoana vizată a aflat de abea la 08.04.2024, adică peste 951 de zile de la data importului.

Totodată, invocă că controlul a fost iniţiat de organul vamal cel devreme la

12.04.2022 când certificatul EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021 a fost expediat spre verificare de către organul vamal al Republicii Moldova către organul vamal al Germaniei (se confirmă prin înscrierea corespunzătoare pe versoul certificatului anexat la dosarul administrativ prezentat de pârât), adică între iniţierea procedurii administrative şi informarea persoanei vizate despre desfăşurarea şi finalizarea acestuia la 08.04.2024, au trecut 728 de zile, aproape 2 ani.

Astfel, alegaţiile pârâtului precum că desfăşurarea procedurii de verificare post vămuire nu implică obligativitatea informării persoanei vizate, care este informată doar în cazul în care această procedură se finalizează cu sancţionarea ei, nu suferă orice critică, ori este nu doar combătută de prevederile exacte ale Codului administrativ, cât şi încalcă grav drepturile persoanei vizate, care este lipsită nu doar de dreptul de a se apăra, dar şi de a acumula probe în vederea atragerii exportatorului în proces, acesta fiind persoana care de altfel şi completează certificatul EUR 1., iar în cazul în care la petent ar apărea în acest proces dubii cu privire la buna-credinţă a exportatorului, acesta ar putea să evite tergiversarea procedurii de post vămuire, care reamintim - în cazul sancţionării implică calcularea în privinţa importatorului, chiar dacă este de bună-credinţă, calcularea unei dobânzi de întârziere, care în speţă a constituit 12 058,46 lei pentru toată perioada de la importul bunurilor până la emiterea deciziei de regularizare (01.09.2021-25.04.2024).

Astfel, prin ignorarea obligaţiei de atragere a persoanei vizate în procesul administrativ, autoritatea publică îl lipseşte de dreptul de a se apăra în nici un fel împotriva calculării acestei dobânzi de întârziere, însă conform art. 88 Cod administrativ, participanţii la procedura administrativă sînt obligaţi să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor şi probelor care le sînt cunoscute şi să prezinte documentele pe care le deţin.

Totodată, atrage atenția la faptul că certificatul EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021 a fost expediat spre verificare de către organul vamal al Republicii Moldova către organul vamal al Germaniei, la data de 12.04.2022, ori acest fapt are o importanţă sporită pentru cazul dat.

Cu referire la scrisoarea nr. 5094 din 01.08.2023 din partea Direcţiei valoarea în vamă, clasificarea şi originea mărfurilor a Serviciului Vamal, către Direcţia control ulterior a Serviciului Vamal, după cum reiese din textul acesteia, dar şi din antet, Direcţia valoarea în vamă, clasificarea şi originea mărfurilor a solicitat verificarea de către autorităţile vamale din Germania a certificatului EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021 ca urmare a solicitării din partea Direcţiei control ulterior în temeiul scrisorii nr. 2693 din 20.04.2022. Însă, analizând certificatul EUR. 1 nr.

L380598 din 24.08.2021, se constată din înscrisul aplicat pe verso, că solicitarea respectivă de verificare a autenticităţii certificatului este semnat de Direcţia originea mărfurilor la 12.04.2022, anterior solicitării respective din partea Direcţiei control ulterior la 20.04.2022.

Susține că, verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează de fiecare dată când autorităţile vamale ale părţii contractante importatoare au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea acestor documente, la caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiţii ale prezentei Convenţii PEM.

Totodată, de către Serviciul Vamal şi subdiviziunile acestuia, nu a fost prezentat un suport factologic care ar justifica apariţia dubiilor rezonabile la originea mărfii importate: semiremorcă pentru transportul mărfurilor, STAS TYPE-*****, an.f. 2013, şasiu *****, cu toate că este destul de simplu şi accesibil de a verifica producătorul acestora.

La emiterea certificatului EUR. 1 nr. L380598 din 24.08.2021, autoritatea vamală emitentă din Germania a verificat statutul de produse originare a mărfii si îndeplinirea tuturor condiţiilor legale, astfel încât la momentul prezentării declaraţiei vamale la 01.09.2021 autoritatea vamală din Republica Moldova nu a avut careva suspiciuni în privinţa autenticităţii acestora şi conţinutului acestuia, şi ca rezultat i-a acordat reclamatului SRL „Curtea Dacilor” liberul de vamă, ultimul beneficiând de tratamentul tarifar preferenţial.

Menționează că după cum este indicat şi în procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale din 29.03.2024: „Declaraţia vamală a fost selectată pe culoarul galben de vămuire care determină acordarea liberului în vamă după efectuarea obligatorie a controlului documentar”.

Implicit, reieşind din faptul că a avut loc verificarea documentaţiei şi acordarea liberului în vamă la 01.09.2021, apelantul conchide că, organul vamal nu a avut careva suspiciuni referitor la autenticitatea certificatului sau originea mărfii, ori până în aprilie 2022 nu a întreprins nici o acţiune suplimentară.

Respectiv, organul vamal iniţiind procedura administrativă, urma să examineze actele avute la dispoziţia sa în cumul cu cele solicitate de la reclamant, pentru a stabili originea semiremorcei importate. Acest fapt rezultă şi din scrisoarea adresată Direcţiei control ulterior, după recepţionarea răspunsului din Germania, unde este menţionat despre oportunitatea efectuării analizei dovezilor de origine eliberate pe numele exportatorului GTI Miet-Fahrzeug-Center şi prezentate la import, altele decât cele verificate, în vederea identificării

tranzacţiilor cu risc potenţial de acordare neîntemeiată a preferinţelor şi remiterea dovezilor de origine spre verificare ulterioară în cadrul asistenţei administrative internaţionale. Organul vamal nu a întreprins careva acţiuni suplimentare, bazându-se exclusiv pe răspunsul autorităţilor vamale din Germania şi certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1 vizat negativ la rubrica 14, fără o careva motivaţie.

Totodată, în certificatul de circulaţie EUR.1 nr. L380598 din 24.08.2021 la rubrica „4" este expres stipulat că marfa indicată în certifiat este considerată ca fiind origine „UE1, iar la rubrica „8" este descrisă detailat marfa: - semiremorcă, inclusiv numărul de identificare a caroseriei (VIN), în timp ce la rubrica „12" se conţine declaraţia privind corespunderea mărfii cu condiţiile solicitate pentru eliberarea certificatului. La fel, Proforma (factura invoice) nr. 221 22 0000102 din 18.08.2021 emisă de exportator, la rubrica descrierea mărfii conţine toate datele de identificare a mărfii, inclusiv numărul şasiului.

Astfel, autoritatea vamală nu era lipsită de posibilitate de a verifica numărul şasiului (codul VIN) pentru a stabili ţara producătorului şi ţara de origine. În orice caz, o simplă constatare, chiar şi a unei autorităţi publice - vama Germană, fără a motiva/proba constătările respective faţă de persoana care a fost afectată de constatările respective - adică reclamantul; nu pot servi drept temei suficient aplicării faţă de reclamant a sancţiunilor pecuniare de achitare a sumelor suplimentare la import. Astfel, imposibilitatea obţinerii unei concluzii motivate şi a probelor aferente, pune reclamantul într-o situaţie discriminatorie şi care încalcă direct, în viziunea noastră, dreptul reclamantului la un proces echitabil şi la principiul „egalităţii armelor" garantate de art. 6 Conveţiei Europene a Drepturilor Omului.

Circumstanţele stabilite în cumul cu probele cercetate atestă că nu au existat dubii rezonabile de a pune la îndoială veridicitatea certificatului de circulaţie EUR.1 nr. L380598 din 24.08.2021 şi nici nu confirmă existenţa a careva suspiciuni în privinţa originii mărfii: Semiremorcă pentru transportul mărfurilor, STAS TYPE-*****, an.f. 2013, şasiu ***** importată de SRL „Curtea Dacilor" la 01.09.2021.

Menționează că, scrisoarea nr. 28/06-6360 pentru reverificarea certificatului către autoritatea vamală din Germania a fost expediată de către Serviciul Vamal al RM la data de 28.04.2022, iar răspunsul a parvenit de la autoritatea vamală germană către Serviciul Vamal - la data de 17.07.2023 fiind înregistrat cu nr. de intrare 19723. Prin urmare, din momentul expedierii certificatului spre verificare şi până la primirea răspunsului au trecut peste 14 luni.

Însă, organul vamal naţional a ignorat prevederile art. 32 din Convenţia

regională cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro-mediteraneene citată mai sus, care prescrie că: Dacă există îndoieli justificate și în lipsa unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conţine informaţii suficiente pentru a determina autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autorităţile vamale solicitante refuză, cu excepţia unor circumstanţe excepţionale, acordarea tratamentului preferenţial.

Astfel, autoritatea vamală naţională avea obligaţia, în condiţiile în care existau îndoieli justificative cu privire la autenticitatea certificatului EUR 1. sau cu privire la originea mărfii, şi în condiţiile în care 10 luni de la data cererii de verificare adresată către vama Germană au expirat la data de 28.02.2023, să emită încă la data respectivă de 28.02.2023 refuzul în acordarea tratamentului preferențial, însă dacă nu a emis acest refuz, consideră că nici nu a existat din start un careva dubiu rezonabil, acest control fiind efectuat aleatoriu şi deci cu încălcarea prevederilor legale.

De altfel, în cazul în care autoritatea vamală avea dubii justificate referitor la originea mărfii, aceasta avea obligaţia încă la momentul perfectării importului efectuat, pe culoar galben cu verificarea documentară la 01.09.2021, să suspende acordarea tratamentului preferenţial, să interpeleze organul vamal din Germania şi în cazul unui răspuns negativ sau lipsa unui răspuns timp de 10 luni, să refuze acordarea tratamentului preferenţial, ori conform art. 32 alin. (4) din Convenţia regională cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro- mediteraneene: „(4) în cazul în care decid să suspende acordarea tratamentului preferenţial produselor în cauză până la obţinerea rezultatelor verificării, autorităţile vamale din partea contractantă importatoare acordă importatorului liberul de vamă pentru produsele respective, sub rezerva oricăror măsuri de precauţie considerate necesare”.

Toate aceste obligaţii ale autorităţii vamale au fost ignorate de către aceasta, fiind atât acordat liberul în vamă, cât şi fiind acordat tratamentul preferenţial, fără a fi indicate careva rezerve SRL „Curtea Dacilor” în calitate de importator, pentru ca abia după 951 de zile de la data efectuării importului, persoana vizată să fie informată că originea mărfii nu s-a confirmat.

Menționează că, prin decizia de regularizare nr. 75 din 25.04.2024, recepţionată de SRL „Curtea Dacilor” la 02.05.2024, a fost obligată spre plata obligaţiei vamale calculate spre încasare în sumă totală de 39 584,29 lei, dintre care: - 22 938,19 lei: taxe 8% (020); - 4 587,64 lei-TVA 20% (030); - 12 058,46 lei - penalităţi pentru sumele menţionate, pentru perioada de la importul bunurilor până la emiterea deciziei de regularizare (01.09.2021 -25.04.2024).

Suma respectivă fiind achitată integral de SRL „Curtea Dacilor” dat fiind faptul că decizia de regularizare este un titlu executoriu, pentru a evita blocarea activităţii întreprinderii, urmând a fi restituită prin întoarcerea executării conform art. 224 alin. (2) Cod administrativ.

Poziţia părţilor în şedinţa de judecată:

În ședința de judecată în instanța de apel reprezentantul apelantului SRL „Curtea Dacilor” Dorin Corceac a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Bălți, sediul central din 11 decembrie 2024, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul intimaților Biroului Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM Roman Tișchevici a solicitat respingerea cererii de apel cu menținerea soluției instanței de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel și materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge apelul, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel respinge apelul.

Actele cauzei certifică faptul că, la 29.03.2024 Biroul Vamal Nord a emis în privința SRL „Curtea Dacilor”, cod fiscal 1009604001058, cu sediul înregistrat în s. Climăuți, r-nul Dondușeni, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 25/02 (f.d.48-50) în care s-a menționat că în perioada 25.03.2024 – 29.03.2024, controlul ulterior prin reverificarea declarației vamale nr. 2070I87760 din 01.09.2021 privind corectitudinea acordării tratamentului tarifar preferențial planificat a tranzacției de import.

În procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale 25/02 din 29.03.2024 s-a menționat că urmare a analizei importului efectuat de către SRL „Curtea Dacilor”, s-a identificat declarația vamală în detaliu nr. 2070I87760 din 01.09.2021, cu acordarea tratamentului tarifar preferențial (preferința „200”) în baza prezentării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L 380598 din 24.08.2021 întocmite în numele exportatorului „GTI MIET-FAHZEUG-CENTER”

din Germania, pentru mărfurile de origine EUR.1, conform Acordului de Asociere în republica Moldova și Uniunea Europeană, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014.

Conform declaraţiei vamale menţionate supra, agentul economic SRL „Curtea Dacilor” a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferenţial (preferinţa 200), prevăzut de Acordul de Asociere între Republica Moldova şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 şi ratificat prin Legea nr.112 din 02.07.2014.

În urma celor relatate, în temeiul art. 32, art.127/11 alin.(1) lit. a), art.127/13, Codul Vamal al Republicii Moldova nr.1149-XIV din 20.07.2000, art.(1) alin. (4) Cod vamal nr. 95/2021, în adresa SRL „Curtea Dacilor” urmează să fie recalculate şi încasate drepturi de import în sumă totală de 27 525,83 lei (dintre care TV- 22 938,19 lei, TVA- 4 587,64 lei). Majorarea de întârziere va fi calculată, conform prevederilor art.228 Cod Fiscal nr.1163-XIII din 24.04.1997 şi art. 129 alin.(2/2) Cod Vamal nr.1149-XIV din 20.07.2000, la data emiterii deciziei de regularizare.

Serviciul Vamal a solicitat Autorității Vamale din Germania efectuarea controlului corectitudinii eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L 380598 din 24.08.2021.

Potrivit răspunsurilor Autorității Vamale din Germania nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021 și nr. Z 4215 B – 11/22 – B 1401 din 20.06.2023, emise de către Autoritatea Vamală din Germania a comunicat că certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021 este unu autentic, însă mărfurile indicate în respectivul certificat nu sunt originare.

Urmare a confirmării că marfa vămuită de agentul economic SRL „Curtea Dacilor” nu este una originară, a fost constatat că marfa vămuită a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial în funcție de originea mărfurilor (cod preferențial 200).

În rezultat autoritatea vamală a constatat că urmează să fie recalculate și încasate de la SRL „Curtea Dacilor” drepturi de import în sumă totală de 27 525,83 lei (dintre care TV – 22 938,19 lei, TVA – 4 587,64 lei), majorarea de întârziere va fi calculată, conform prevederilor art. 228 Cod fiscal nr. 1163-XIII din 24.04.1997 și art. 129 alin. (2/2) Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, la data emiterii deciziei de regularizare.

În Notă s-a indicat că obligaţia vamală stabilită urmează a fi achitată benevol în termen de 10 zile calendaristice din momentul recepţionării deciziei de

regularizare, în conformitate cu art.128 alin.(4) Cod Vamal, în caz contrar pentru neonorarea obligaţiei respective, organul vamal va întreprinde măsuri de încasare silită, prevăzute de legislaţia în vigoare. SRL „Curtea Dacilor” a recepționat copia procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 52/02 din 29.03.2024 la data de 08.04.2024 (f.d.47).

Respectiv, nefiind de acord cu acesta, la data de 14.04.2024 SRL „Curtea Dacilor” s-a adresat către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord cu un dezacord în privința procesului-verbal nr. 25/02 din 29 martie 2024 de reverificare a declarațiilor vamale care prin răspunsul nr. 28/2527-84 din 19.04.2024 a fost respins ca neîntemeiat

Potrivit deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 a Biroului Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM (f.d.36) au fost recalculate și încasate obligații vamale de la SRL „Curtea Dacilor”, în sumă totală de 39 584,29 lei (taxa vamală = 27 525,83 lei și penalitate = 12 058,46 lei), actul administrativ în cauză fiind recepționat de reclamant la data de 02.05.2024.

La 03.05.2024 SRL „Curtea Dacilor” a depus dezacord față de decizia de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM.

Prin răspunsul nr. 28/11-7498 din 10.06.2024 Biroul Vamal Nord a informat reclamantul/apelantul că decizia de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 este legală și întemeiată, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cererea prealabilă nu s-au constatat.

La 28 iulie 2024 SRL „Curtea Dacilor” a înaintat în instanţa de judecată cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal RM prin care a solicitat anularea deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 decembrie 2024 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Curtea Dacilor” către Biroul Vamal Nord al Serviciul Vamal RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și anume a deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 emisă de Biroul Vamal Nord al Serviciul Vamal RM.

În argumentarea soluției, instanța de fond a concluzionat că s-a stabilit legalitatea și temeinicia deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024 și a

actelor/activității administrative care a stat la baza acesteia, că nu există temei pentru anularea acesteia.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii menționate SRL „Curtea Dcailor” a contestat-o cu apel, invocând argumentele expuse mai sus.

Articolul 195 Codul administrativ prevede că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169– 171.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Suplimentar, Colegiul specializat scoate în evidență că în conformitate cu prevederile art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Articolul 373 Cod de procedură civilă statuiază că, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria

cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În speță obiectul juridic litigios constituie anularea actului administrativ individual.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 20 Cod administrativ prevede că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1), (3) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. În cazurile prevăzute de lege, precum și în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și de autoritatea publică.

Potrivit art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios

administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Potrivit art. 141 Cod administrativ, (1) Un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

(4) Autoritatea publică poate constata nulitatea oricînd din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptăţit pentru a o solicita.

Completul de judecată notează că în speță agentul economic SRL „Curtea Dacilor" contestă actul administrativ adoptat în anul 2024, emis urmare a controlului de reverificare, în baza declarației vamale nr.2080166996 din 22.11.2021.

Articolul 427 Cod vamal nr. 95 din 24.08.2021, în vigoare din 01.01.2024 prevede că, (2) Procedurile prealabile iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod care nu au fost finalizate până la 1 ianuarie 2024 se vor examina şi finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023. Această dispoziţie este valabilă şi pentru procedurile prealabile iniţiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă iniţiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

Potrivit art.1 Cod vamal, în sensul prezentului cod, următoarele noţiuni semnifică: 13) declarant – orice persoană care are dreptul de a dispune de mărfuri şi/sau de mijloace de transport, care întocmeşte declaraţia vamală în numele său sau în al cărei nume este întocmită declaraţia vamală; 17) regim vamal – totalitatea reglementărilor vamale care determină statutul mărfurilor şi al mijloacelor de transport în funcţie de scopul operaţiunii şi de destinaţia mărfurilor; 21[1]) control ulterior – verificarea informaţiilor din declaraţia vamală şi din documentele însoţitoare, verificarea existenţei şi conformităţii documentelor prevăzute pentru derularea unei destinaţii vamale sau regim vamal, examinarea contabilităţii şi a tuturor documentelor şi datelor sub orice formă, inclusiv computerizată, care se raportează la operaţiunile privind mărfurile provenite din comerţul internaţional ori la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicînd aceste mărfuri, verificarea mărfurilor, în cazul în care acestea pot fi identificate, a mijloacelor de transport, încăperilor şi spaţiilor de depozitare; 35) obligaţie vamală – obligaţia de plată a drepturilor de import şi de export (inclusiv a amenzilor, contravalorii corpurilor delicte şi penalităţilor) apărute conform legislaţiei, precum şi a celor

constatate ulterior operaţiunilor vamale; 55) informaţie obligatorie privind originea mărfurilor – informaţie privind originea preferenţială a mărfurilor, emisă de Serviciul Vamal, care este obligatorie pentru birourile (posturile) vamale.

Conform art. 31 Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, (1) Importul este regimul vamal în care mărfurile introduse pe teritoriul vamal primesc statutul de mărfuri puse în liberă circulaţie numai după ce sînt plătite drepturile de import şi sînt aplicate măsurile de politică economică.

Conform art.32 Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, (1) Prin tratament tarifar preferenţial se înţelege o reducere sau o scutire de taxe vamale, care poate fi aplicată şi în cadrul unui contingent cantitativ sau valoric. (2) De tratament tarifar preferenţial pot beneficia unele categorii de mărfuri în funcţie de originea acestora, potrivit acordurilor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 202^2 Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, (1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane. (2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. (3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor. (4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. (5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Articolul 202^3 Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, (1) În cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele obligaţii: g) în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului, să emită decizie de regularizare.

Potrivit art. 202^{9} Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, (4) Procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale reprezintă un document de forma stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de colaboratorul vamal al organului care a exercitat reverificarea declaraţiei vamale, în care se consemnează rezultatele controlului. În procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale se vor descrie obiectiv, clar şi exact încălcările legislaţiei şi măsurile de politică economică cu referire la informaţiile, datele, documentele probatorii, fiind indicate actele normative încălcate. (5) În baza actului de audit postvămuire/procesului-verbal de reverificare a declaraţiei vamale, organele vamale întreprind măsuri de calculare şi încasare a obligaţiilor vamale constatate, conform procedurii stabilite de legislaţie. (6) Rezultatele controlului ulterior prin audit postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale pot fi contestate de către persoana controlată, în conformitate cu procedurile stabilite de legislaţie.

Potrivit art.127^{11} alin.(1) Cod vamal, (1) Obligaţia vamală apare, atît la import cît şi la export, şi în următoarele cazuri:

a) cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate;

b) cînd una ori mai multe condiţii ce reglementau plasarea mărfurilor sub o destinaţie vamală nu au fost respectate;

c) cînd stabilirea unui tratament tarifar favorabil, în funcţie de destinaţia sau utilizarea finală a mărfurilor, nu era justificată la data acordării liberului de vamă;

d) cînd lipseşte informaţia, documentele sau/şi persoana în gestiunea căreia au fost înregistrate importuri ce au beneficiat de un tratament tarifar favorabil;

e) cînd se emite sau se întocmeşte o dovadă de origine pentru mărfurile originare din Republica Moldova în sensul acordurilor de comerţ liber, la a căror producere au fost utilizate materiale neoriginare care nu au fost supuse taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent aplicabile, cu condiţia că astfel de cerinţe sînt prevăzute în aceste acorduri.

Articolul 33 Cod vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000, prevede că, (1) Organul vamal constată originea mărfurilor pe baza următoarelor criterii: a) mărfuri obţinute integral într-o ţară; b) mărfuri în a căror producere intervin mai multe ţări, grupuri de ţări sau uniuni vamale de ţări. Aceste mărfuri se consideră originare din acea ţară în care au fost supuse ultimei transformări substanţiale.

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de

legislaţia naţională sau de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 19 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.97 prevede că, (1) Drept ţară de origine a mărfii se consideră ţara în care ea a fost obţinută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege şi de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art. 23 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.97, (1) Pentru confirmarea originii mărfii, autoritatea vamală este în drept să-i solicite declarantului certificatul de origine sau declaraţia de origine a mărfii.

Potrivit art. 24 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.97, (1) Certificatul de origine a mărfii trebuie să confirme univoc originea acesteia din ţara respectivă şi să conţină: a) declaraţia exportatorului care confirmă că marfa corespunde cerinţelor specificate la art. 20; b) adeverinţa din partea organului competent din ţara exportatoare ce a eliberat certificatul care confirmă autenticitatea datelor din certificat.

(2) Certificatul de origine a mărfii se prezintă împreună cu declaraţia vamală şi cu alte documente care urmează să fie perfectate de către autoritatea vamală. În caz de pierdere a certificatului, se prezintă duplicatul autentificat oficial al acestuia.

(3) În cazul în care se pune la îndoială autenticitatea certificatului de origine a mărfii sau a datelor ce se conţin în el, autoritatea vamală este în drept să se adreseze organelor care au eliberat certificatul sau organizaţiilor specializate ale ţării menţionate ca ţară de origine a mărfii pentru a obţine date suplimentare sau precizări.

(4) În cazurile prevăzute de prezenta lege, originea mărfii se consideră stabilită numai în cazul în care se prezintă certificatul de origine a mărfii, perfectat în modul cuvenit, şi date suplimentare ori precizări.

Potrivit Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.1599 din 13.12.2002,

- Ţara de origine a mărfurilor reprezintă ţara în care mărfurile au fost obţinute integral sau au fost supuse unei prelucrări suficiente;
- Certificat de origine este documentul care confirmă univoc ţara de origine a mărfurilor şi care este eliberat de organul ţării exportatoare abilitat în conformitate cu legislaţia naţională.

Pct.37 al Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, aprobat

prin HG nr.1599 din 13.12.2002 prevede că Organele vamale ale Republicii Moldova (în continuare organele vamale) sînt abilitate cu dreptul verificării certificatului de origine, declaraţiei de origine sau declaraţiei furnizorului/declaraţiei pe termen lung a furnizorului a mărfurilor importate în Republica Moldova.

Pct. 38 al Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, aprobat prin HG nr.1599 din 13.12.2002 stabilește că În vederea notificării reciproce a specimenelor, ştampilelor folosite şi a semnăturilor persoanelor abilitate cu dreptul de eliberare a certificatelor de origine, precum şi a adreselor autorităţilor împuternicite, organele vamale vor menţine legături cu autorităţile statelor exportatoare.

Pct. 39 al Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, aprobat prin HG nr.1599 din 13.12.2002 statuează că În vederea stabilirii veridicităţii originii mărfurilor importate pe teritoriul Republicii Moldova, organele vamale vor solicita prezentarea de către agentul economic a următoarelor documente necesare: a) contractul de vînzare-cumpărare; b) certificatul de origine eliberat de autoritatea emitentă respectivă a statului exportator; c) documentele de însoţire a mărfii; d) declaraţia de export.

Pct. 40 al Regulamentului cu privire la regulile de origine a mărfurilor, aprobat prin HG nr.1599 din 13.12.2002 reglementează că În cazurile apariţiei unor dubii privind originea mărfii sau datele ce se conţin în certificatul de origine, declaraţia de origine sau declaraţia furnizorului/declaraţia pe termen lung a furnizorului, organul vamal al Republicii Moldova este în drept:

- să se adreseze organului împuternicit, care a eliberat dovada de origine respectivă, sau organelor competente ale ţării de origine a mărfii, cu solicitarea motivată de a comunica date suplimentare sau de precizare. Autorităţile vamale ale Republicii Moldova restituie dovada de origine sau o copie a ei autorităţilor împuternicite pentru verificarea acesteia din ţara exportatoare, indicînd, dacă este cazul, motivele de fond sau de formă care justifică iniţierea unei anchete. La dovada de origine se anexează factura, dacă a fost întocmită, sau o copie a acesteia, autorităţile furnizînd toate informaţiile care au putut fi obţinute şi care sugerează că menţiunile făcute pe dovada de origine respectivă sînt inexacte. Dacă în termenele stabilite în acordurile de comerţ liber la care Republica Moldova este parte nu se obţine un răspuns de la autoritatea împuternicită pentru verificarea dovezilor de origine a ţării exportatoare sau răspunsul nu conţine date suficiente pentru

determinarea autenticităţii documentului în cauză sau a originii reale a mărfurilor, autorităţile vamale ale Republicii Moldova refuză acordarea preferinţelor prevăzute în acordurile de comerţ liber, cu excepţia cazurilor de forţă majoră;

- să efectueze sau să solicite efectuarea expertizei mărfurilor importate, în conformitate cu prevederile acordurilor cu privire la comerţul liber la care Republica Moldova este parte şi legislaţia în vigoare. Controlul dovezii de origine se efectuează prin sondaj sau ori de cîte ori autorităţile vamale ale Republicii Moldova au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea documentului sau cu exactitatea informaţiilor referitoare la originea reală a mărfurilor importate.

Potrivit pct. 91 din Hotărârii Guvernului nr. 1000 din 17.10.2018 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, Activitatea de reverificare a declaraţiilor vamale se realizează de către personalul subdiviziunilor de control ulterior în baza informaţiilor aferente criteriilor de selectivitate pe culoarul albastru de control vamal, în baza planurilor de control şi în baza activităţii proprii de analiză de risc. În cazul constatării unor erori, contradicţii între declaraţia vamală şi documentele verificate, ce duc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal, prin întocmirea procesuluiverbal de reverificare a declaraţiilor vamale. Iar în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului, organul vamal întocmeşte decizia de regularizare aferentă acestora, în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000 şi actelor normative ale Serviciului Vamal.

Astfel, este stabilit că Serviciul Vamal al Republicii Moldova prin scrisoarea nr.28/06 – 6360 din 28.04.2022 a solicitat Autorității Vamale din Germania efectuarea controlului corectitudinii eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. L 380598 din 24.08.2021.

Potrivit răspunsurilor Autorității Vamale din Germania nr. Z 4215 F-247/22-1 din 04.07.2021 și nr. Z 4215 B – 11/22 – B 1401 din 20.06.2023, emise de către Autoritatea Vamală din Germania a comunicat că certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021 este unul autentic, însă mărfurile indicate în respectivul certificat nu sunt originare.

Suplimentar, Colegiul civil remarcă că, potrivit Acordului de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană, semnat la Bruxelles la 27.06.2014, părțile beneficiază de un regim tarifar preferențial reciproc.

Potrivit prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185- 199/442 din 18.07.2014), la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

În conformitate cu prevederile art. 147 alin. (1) al Acordului de Asociere, Fiecare parte reduce sau elimină taxele vamale aplicate mărfurilor originare din cealaltă parte, în conformitate cu anexa XV la prezentul acord.

Art. 1, Anexa XV la Acordul enunțat, prevede că, Părțile elimină toate taxele vamale pentru mărfurile originare din cealaltă parte începând cu data intrării în vigoare a prezentului acord, cu excepțiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 și fără a aduce atingere punctului 5 din prezenta anexă.

Potrivit art. 15 alin. (1) Protocolul II al Acordului de Asociere, Produsele originare dintr-o parte beneficiază, la importul în cealaltă parte, de dispozițiile prezentului acord la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III la prezentul protocol; (b) în cazurile prevăzute la articolul 21 alineatul (1), o declarație (denumită în continuare „declarație de origine”), întocmită de exportator pe o factură, un bon de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele respective într-o măsură suficient de detaliată pentru a permite identificarea acestora. Textul declarației de origine figurează în anexa IV la prezentul protocol.

Art. 16 alin. (1)-(3) din Protocol, reglementează că, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul autorizat al acestuia completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa III la prezentul protocol. Aceste formulare se completează în una dintre limbile în care este întocmit prezentul acord și în conformitate cu dispozițiile legislației naționale a

țării exportatoare. Dacă formularele se completează de mână, ele trebuie completate cu cerneală și cu litere de tipar. Descrierea produselor se face la rubrica destinată acestui scop, fără a se lăsa spații libere între rânduri. În cazul în care rubrica nu se completează integral, trebuie să se traseze o linie orizontală sub ultimul rând al descrierii, spațiul liber fiind barat. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, toate documentele corespunzătoare care dovedesc caracterul originar al produselor respective, precum și îndeplinirea tuturor celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol.

În temeiul art. 179 Cod vamal al RM (în vigoare la momentul depunerii declarației vamale), declaraţia vamală care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoţită de toate documentele necesare vămuirii

Conform prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal (în redacție la data depunerii declarației vamale), drept țară de origine a mărfii se consideră țara în care ea a fost obținută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

Prevederile art. 23 alin (2) lit. a) din Legea nr. 1380/1997 (în redacție la data depunerii declarației vamale) stipulează că, (2) La introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declarația de origine a ei se prezintă în mod obligatoriu dacă: a) țara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferențial; [...] Totodată, conform art. 26 alin. (3) Legea 1380/1997, (3) Mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiția achitării taxei vamale la cotele maxime ale tarifului vamal.

De asemenea, potrivit art. 16 lit. c) din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, care reglementează Documente justificative pentru mărfuri folosite, stabilește expres că: Dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: […] (c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine.

Totodată, conform art. 31 alin. (2) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, […] (2) Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine EURMED, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente.

Iar, art. 32 alin. (3) din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, stipulează că: […] (3) Verificarea este efectuată de autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare. În acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar. [...]

Colegiul judiciar reține că, la importul mărfii în baza declaraţiei vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021, la care a fost prezentat certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021, SRL „Curtea Dacilor” a beneficiat neîntemeiat de preferinţa tarifară cu scutirea de la achitarea taxei vamale, astfel cum în rezultatul verificării ulterioare de către Autoritatea Vamală din Germania nu s-a confirmat originea preferenţială.

Prin urmare, vămuirea remorcii de către reclamant, neoriginară din Uniunea Europeană a condus la achitarea taxelor vamale pentru marfa importată în baza declarației vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021.

De asemenea, potrivit pct. 45 din HG nr. 1000 din 17.10.2018 (în redacție la data depunerii declarației vamale), subdiviziunile de control ulterior, conform regulamentului de organizare și funcționare, reprezintă aparatul de control specializat în prevenirea, constatarea și medierea sancționării încălcărilor aduse reglementărilor vamale și fiscale prin acte specifice de audit post vămuire sau de reverificare a declarațiilor vamale. Acestea se efectuează pentru asigurarea aplicării corecte a reglementărilor vamale și fiscale privind importul, exportul, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Republicii Moldova și alte țări, inclusiv staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri autohtone.

Așadar, cadrul legal în vigoare investește în mod clar, cert, subdiviziunea de control ulterior cu împuterniciri de a constata anumite neconcordanțe și alte încălcări vamale ce conduc la apariția unei obligații vamale, cât și neîndeplinirea

cerințelor legale ale declarantului vamal.

Astfel, obligativitatea citării, informării declarantului vamal despre iregularitățile depistate pe urma controlului ulterior prin reverificare a declarației vamale, intervine doar după efectiva depistare a acestora, obligație care a și fost realizată de către organul vamal competent, fapt confirmat prin citațiile și scrisorile de însoțire anexate la dosar administrativ, prin urmare argumentul precum că, reclamantul a fost lipsit de informația completă ceea ce a prejudiciat dreptul reclamantului la apărare, este neîntemeiat.

Urmează a fi respins argumentul apelantului precum că, inițial nu au existat îndoieli asupra veridicității Certificatului de circulație EUR 1 nr. L 380598 din 24.08.2021, instanța îl apreciază critic, astfel cum, efectuarea controlului ulterior a declarației vamale nu presupune existenţa unor îndoieli justificate privind legalitatea unor acte anexate la declaraţia vamală de import, scopul controlului însă, fiind verificarea corectitudinii aplicării reglementărilor în procesul vămuirii mărfurilor.

În acest sens, Serviciul Vamal a solicitat asistenţă administrativă de la autoritățile vamale a țării de export-Germania, care nu a confirmat caracterul originar al produselor acoperite de certificatul de circulaţie EUR.1 menționat.

Or, după cum s-a relatat supra, originea mărfii se determină în strictă conformitate cu Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe deoparte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxells la 27 iunie 2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014, aplicat cu strictețe de către organul vamal, în care expres este descrisă procedura care urmează a fi respectată de către organele vamale în situația din speță, normele actelor respective fiind respectate de organul vamal la emiterea actului administrativ contestat.

Totodată, nu urmează a fi reținut argumentul apelantului că, simpla constatare, a autorităţii publice - vama Germană, fără a motiva/proba constatările respective față de persoana care a fost afectată de constatările respective, nu pot servi drept temei suficient aplicării faţă de reclamant a sancţiunilor pecuniare de achitare a sumelor suplimentare la import (inclusiv dobânzii de întârziere), or, Codul administrativ relevă la art. 21, alin. (1) că, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.

Colegiul menționează că, cadrul normativ în baza căruia autoritatea pârâtă

vamală a acționat verificând legalitate acordării tratamentului preferențial reclamantului la importul mărfii sub codul scutirii 200 în baza certificatului de circulație EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2021, au fost menționate supra. Anume aceste Convenții și Protocoale la care s-a făcut referire, au stat și la baza emiterii răspunsului de către autoritatea vamală Germană, în contextul în care ambele state sunt părți care le-au recunoscut și ratificat.

În urma efectuării controlului judecătoresc asupra Deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, emisă de Biroul Vamal Nord în privința SRL „Curtea Dacilor", s-a stabilit netemeinicia pretenției reclamantului privind anularea actului administrativ nominalizat, întrucât acesta a fost emis de către un organ competent, cu respectarea procedurii și aplicarea corectă a normelor materiale.

Prin urmare, instanța de apel relevă faptul că, SRL „Curtea Dacilor" la importul mărfii în baza declarației vamale nr. 2070 I 87760 din 01.09.2021, la care a fost prezentat certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 nr. L 380598 din 24.08.2024, a beneficiat neîntemeiat de preferința tarifară cu scutirea de la achitarea taxei vamale, deoarece ca rezultat al verificării ulterioare de către Autoritatea Vamală din Germania nu s-a confirmat originea preferențială, ceea ce a condus la calcularea obligațiilor vamale prin întocmirea deciziei de regularizare nr. 79 din 25.04.2024.

Dat fiind stabilite circumstanțele descrise mai sus, este întemeiată acțiunea factorului vamal privind calcularea în privința agentului economic SRL „Curtea Dacilor" a obligațiilor vamale, de care ultima inițial a fost scutită, în mărime de 27525,83 lei plus penalități în sumă de 12058,46, iar în total 39584,29 lei, potrivit deciziei de regularizare nr.79 din 25.04.2024.

Conform art.127^{13} Cod vamal, decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal. Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

În contextul celor constatate supra, completul de judecată denotă faptul că organul vamal a acționat în limitele normelor legale la etapa reverificării declarației vamale nr. 2070I87760 din 01.09.2021, întocmind procesul-verbal de

reverificare a declarației vamale nr. 25/02 din 29.03.2024, ulterior decizia de regularizare nr. 79 din 25.04.2024, prin care SRL „Curtea Dacilor” i-au fost calculate spre achitare obligații vamale în mărime totală de 39 584,29 lei.

Verificând motivele de casare, invocate în cererea de apel Completul de judecată atestă că acestea se referă la dezacordul apelantului cu soluția pronunțată de către instanţa de fond și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii atacate cu apel, motiv pentru care instanța de apel va respinge apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor” împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 decembrie 2024.

Pe cale de consecință, Colegiul apreciază ca fiind corectă soluția emisă pe marginea prezentei cauze. În acest sens, instanţa de apel reține că, în conținutul actului judecătoresc supus apelului, a fost argumentat cursul logic al soluției, în hotărâre fiind reflectate motivele și concluziile instanței de fond.

Prin prisma acestor raționamente, Completul judiciar concluzionează că, la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor apelantului fiind demonstrată, iar argumentele invocate de către ultimul, poartă caracter pur formal.

Astfel, având în vedere că, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de apelant, sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul și a menține hotărârea primei instanțe, fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, Colegiul civil și de contencios administrativ, -

d e c i d e :

Respinge apelul declarat de SRL „Curtea Dacilor”, la cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Curtea Dacilor” către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal al RM privind anularea actului administrativ individual, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 decembrie 2024.

Decizia este definitivă și executorie cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
Judecător: Elena Grumeza

Judecători: Svetlana Ghercavii

Natalia Costaș